

ריסאים לא הצטערו, כנראה, ביותר על התיקו. די היה להעיק מבט בפניו מן הלה של "א.פ.א." כדי להיווכח כי הוא שבע־רצון.

ומדוע לא בתל־אביב?

בהזדמנות זו יורשה לנו לעורר שאלה קטנה: מארגני מסעה של "א.פ.א." קבעו משחק שני בפתח־תקרה ומשחק שלישי ואחרון שוב בחיפה, בשבת הקרובה. מדוע לא נכללה גם תל־אביב בתכנית הופעותיהם של שח־קני לרנקה?

אם המדובר בהכנסות, הרי ידוע כי בתל־אביב ימצאו תמיד לפחות 5000 "מטורפים" הנכונים לשלם בכל עת במיטב כספם, כדי לראות 11 כדורגל־נים אורחים, ואפילו מקפריסין. הישנה, איפוא, סיבה אחרת לחלוקת המשחקים? רצוי היה להביאה לידיעת הקהל.

ההתחלה היתה קשה

אין זה בבחינת סוד, שענפי־ספורט מסויימים אצלנו לא קנו להם נחלה בקרב האגודות השונות. אם "הפועל" מטפח, דרך משל, היאבקות וחתימה, הרי מאידך אין לו כל "שייכות" להוק, טניס או סיוף, שהם ענפים מכביים טהורים. זוהי חלוקת־תפקידים שאין לערער עליה.

עד לפני ימים מספר סבורים היינו, כי ל"מכבי" אין כיום "דריס־רגל" בוירת־האגודה, אבל בליל־שבת החולף הועמדנו על טעותנו: ביומה משוחפת נערכה לאחר הפוגה ארוכה פגישת־מת אגרפי "מכבי" תל־אביב וחיפה, שהי כיוחה כי קיים הרצון להתחזיר את הע־סרה לישנה.

צעירים בעיריית

שורות מתאגרפי "מכבי" דללו בש־נים האחרונות ואין למצוא כיום "כר־כבים" מסוגם של בלאו, מיקי, בגדד ורבים אחרים, שעמדו בשעתם בהצלחה בזירה מול מצרים, ערבים, ארמנים, אנגלים, אוסטרלים וכיוצא בהם. הצעיר־רים הממלאים כיום את מקום הוותיקים צעדין־זה עתה את צעדיהם הראשונים בזירה ולרבים מהם היתה זו הופעת־בכורה. מסיבה זו אין לדבר, כמובן, על איגרוף מושלם, אך "החור־מר הגלמי" הנמצא כיום ברשות שני סניפי "מכבי" מבטיח יכולת רבה לאחר ליטוש סופי.

7 הקרבות שנערכו בפני קהל רב באולם קולנוע "עין־דור" בחיפה לא הביא יתרון מוחלט אף לאחת משתי הקבוצות, ואם כי התל־אביביים הור־בילו בתחילה 6:0, נאלצו להסתפק בסופו של מאבק בנצחון פעוט של 6:8.

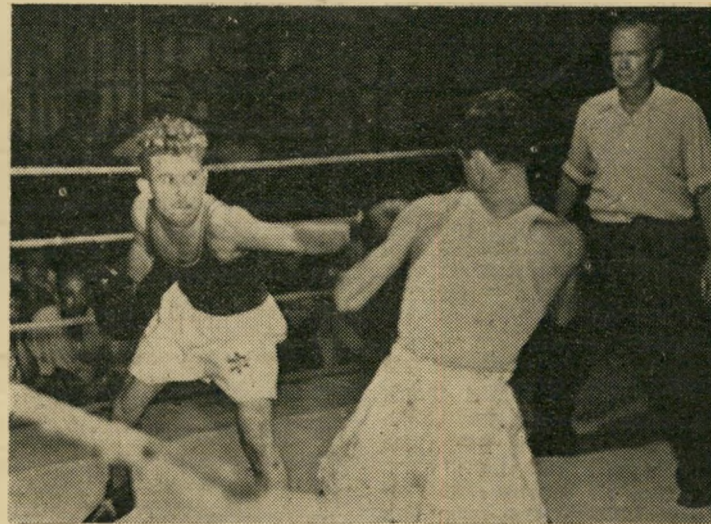
כאמור, היתה זו התחלה. אנו מצפים עתה להמשך. כי התחלה ללא המשך — כמוה ככרחה לבטלה.

לרנקה היו זכאים הפעם לנצחון, ואל־מלא איבדו את עשתונותיהם ברגעים מסויימים במחצית השניה — לא מן הנמנע כי היו אף זוכים במשחק.

בתשע הדקות הראשונות השיגו האורחים יתרון של 0:2 ואין ספק כי בקורטוב של מזל יכלו ללכוד במחצית הראשונה לפחות שנים־שלשה שערים נוספים, באשר שליטתם בשדה היתה מוחלטת (על כך יעיד גם יחס־הקרנות — 0:6). משחקם הבהיר של הקפריסאים, שנשען בעיקרו על הבלם טא־קיס בהגנה והמרכזי חימו־נאידס בהתקפה, לא הביא אמנם לידי גילויים טכניים, אך היה יעיל למדי והתנהל בקצב מזורז שהטיל אדרלמוסיה בה־גנה החיפית, אבל מהלכה למעשה ארוכה היא הדרך וכך קרה ה"נס" שהמחצית נסתיימה בהפרש שני שערים בלבד.

נגזג שהתהפך

התלהבותם של שחקני "א.פ.א." ה־

התל־אביבי פיפקו (שמאל) גובר על אנגברא

האגרופים זקוקים לליטוש

כה ונצטננה במידה ניכרת לאחר ההפ־סקה, כשקבוצת "הפועל" ערכה ניפוי בשורותיה והחלה משיבה מלחמה ש־עה. מצב הדברים נשתנה ברגעים מ־עים תכלית שינוי, ומקץ 17 דקה בלבד הועמד המאזן על 2:2, כתוצאה מ"הת־ערבותם" הישירה של המקשר הימני לדרמן והחלוץ המרכזי סימון. מחצית השעה האחרונה היתה סוערת למדי והקפימה לא פעם את הקהל על רגליו, אבל עשרת החלוצים גילו אולת־רגל והתוצאה נשארה ללא שינוי.

לאנשי "הפועל" חיפה היה זה בסיו־כמו של דבר הישג גדול ואף הקפ־

דעת חשיבות רבה לגבי — המשך המסע ביבשת אירופה. המו"מ המתנהל כיום עם קבוצות צרפתיות ושויצריות טרם נשא פרי, אך באם יסתיים בחיוב, תהיה זו הזדמנות נדירה להתמודד עם שתי מדינות "זרות" לנו, שיש ללמוד מהן כהנה וכהנה, ולא רק בכדורגל.

הקפריסאים היו ותרנים

כדורגלנינו גמרו כנראה אומר לנצל את פגרת־הקיץ, בכל החזיתות, ובעוד קבוצת "מכבי" תל־אביב מסירת ברח־כי יוגוסלביה, "קפצה" אלינו מן האי השכן קבוצת "א.פ.א." מלרנקה, כש־באמתחתה גביע קפריסין ומקום שני בטבלת־הליגה.

הקפריסאים אינם פנים חדשות באר־צנו וכבר היו לקבוצותינו הזדמנויות למככר להתמודד עמם על מגרשי

הכדור הוא עגול...

קבוצת "מכבי" תל־אביב, ש"חוצ־פתה" ביוגוסלביה עברה כל גבול, נאל־צה להכנע בתחילת השבוע במשחקה הרביעי, בסובוטיצה, בשיעור 1:2 ל־קבוצת "ספרטק" המקומית. לקהל חור־בכי הכדורגל בישראל — ולאחרי "מ־כבי" במיוחד — היתה זו בבחינה "אכזבה" גדולה, אבל בספורט אין נסים ועל כך גם גדולי האופטימיסטים שבינינו לא יכלו לצפות למצב אחר. כשאלוף ישראל יצא ליוגוסלביה על מנת להתמודד שם ביד משחקים, תוך פחות משלשה שבועות, לא הא־מין איש כי בחורינו יחזיקו מעמד. יתר־על־כן: סבורים היינו כי הם יוכו שוק על ירך, ובסתור לבנו "הסתפקנו" בנצחון מקרי או בתיקו בודד בעיר זו או אחרת.

ההפסד שאחר לבוא

אך המציאות טפחה על פנינו והי־תוצאות הראשונות שהגיעו מארצו של טיטו אף הדהימו אותנו לא במעט. בא נצחון ראשון (0:2) ושני (0:1) ו־תיקו (1:1) ... אכן, היה בכך משהו בלתי־רגיל בהופעותינו בשדה־הכדורגל הבינלאומי ואם גם שאפנו בכל מאוד־נו — בצווחת עם אלפי החובבים — כי מצב זה ימשך עד לקץ המסע, הרי מצד שני לא השלינו את עצמנו אף לרגע. במדינת־כדורגל חזקה כיוגוס־לביה מן הנמנע שקבוצה ישראלית, ולי גם המעולה ביותר, תזכה בכל משחקה. מן הנמנע, 19 כדורגלנים יתמודדו מדי יומיים־שלושה בעיר אחרת — וי־נצחו.

משום כך לא בא ההפסד ביום א־שעבר כהפתעה. הוא היה בלתי־נמנע, ואם נפלה כאן הפתעה כלשהי, הרי זה בעובדה כי ההפסד הראשון בא רק במשחק הרביעי, ולא קודם לכן. המברקים שהגיעו מסובוטיצה וסיפרו על שער מ"גבול" ושיפוט חדי־צדדי, נראים בעינינו מיותרים לחלוטין, כי הפסד או שנים אין בכוחם לטשטש עוד כמלוא נימה את הרושם הרב ש־השאירו המכבים ברחבי יוגוסלביה.

צרפת או שווייץ?

היום (יום ה') אחה"צ תתקיים בעיר סאבאטי הופעתם הששית של המכבים ביוגוסלביה, ואילו ביום א־הבא יגיע המסע לקיצו במשחק־הפרידה באזארב, ששתים מקבוצותיה — "די־נמו" ו"לוקומוטיב" — הן החזקות ביותר במדינה. כאן יתקלו המכבים כי אגוז קשה לפיצוח, ואין להניח כי יעלה ברגליהם לפצחו. לתוצאות המשחקים האחרונים נר־

סימון, המרכזי של "הפועל", נכדם ע"י ההגנה הקפריסאית... ותמאחר מפסיד.

שווערה של "א.פ.א." חודף כדור מראשו של כרזאב... כל הקודם זוכה...